

[Indenrigsministeren]

i det ene og det andet land. Man må også se på de andre væsentlige omstændigheder omkring en fødsel. Antallet af fødselsskader kan have et forskelligt omfang afhængig af de ressourcer og den faglige baggrund, der eksisterer.

Jeg tror, at en række af de ting, som er rejst her i debatten i dag, bedst egner sig til en videre drøftelse i udvalget, og det er en selvfølge, at jeg vil være til rådighed med de oplysninger, som udvalget ønsker, sådan at forslaget kan være belyst så godt som muligt, når det når frem til den videre behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

1) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om sygeplejersker.

(Lovforslag nr. L 4. Fremsat 4/10 78).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Tove Frederiksen (S):

Forslaget er en opfølgning af EF-direktiver vedtaget i juni 1977 om sygeplejerskers etableringsfrihed inden for EF-området. Direktiverne taler om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser og andre kvalifikationsbeviser for sygeplejersker samt om foranstaltninger, der skal lette den frie udveksling af tjenesteydelser. Sygeplejersker fra ét EF-land, som kan dokumentere en gennemgået uddannelse, har ret til autorisation i et andet EF-land med dette forslags vedtagelse. En autorisation kan fraskrives for altid

eller indtil videre og generhverves efter bestemte regler.

Forslaget går samtidig ud på at ajourføre sygeplejerskeloven i lighed med andre nyere love om medicinalpersoners virksomhed.

Jeg kan fortælle, at sundhedsstyrelsen og Dansk Sygeplejeråd anbefaler forslaget, og det samme gør den socialdemokratiske gruppe, til ikrafttræden den 1. april 1979.

Pilgaard Andersen (FP):

Hensigten med dette lovforslag er at skabe hjemmel for en samordning inden for De europæiske Fællesskaber i henhold til de udstedte direktiver vedrørende sygeplejersker. Vi er i princippet enige i, at der bør ske en samordning og en gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og de andre kvalifikationsbeviser for sygeplejerskerne. Det giver dem muligheder for at etablere sig i fællesskabslandene.

Det står i bemærkningerne, at lovforslagets gennemførelse ikke vil få økonomiske og administrative konsekvenser af nogen betydning. Det er nok noget af det, vi skal have boret lidt i under udvalgsbehandlingen. Vi har flere gange gennemført lovforslag herinde, om hvilke der har stået, at de ikke har haft nogen økonomiske og administrative konsekvenser, men når vi så har set lovforslaget gennemført, har vi fået et helt andet syn på det. Vi har set, at det har haft nogle økonomiske konsekvenser.

Der er ligeledes en passus i bemærkningerne om, at der kan oprettes informationskontorer i EF-medlemsstaterne med henblik på at give sygeplejersker fra andre EF-medlemsstater oplysninger om social- og sundhedslovgivningen i vedkommende medlemsstat. Jeg mener også, det er meget vigtigt, at vi får det afklaret under udvalgsarbejdet, for at vi ikke igen skal være med til at opbygge et nyt stort bureaukrati i EF, som nogle af fremskridtspartiets medlemmer har været bange for, dengang vi gik med i EF. Mange gange sker der nemlig det, når vi giver nogle bemyndigelser til at oprette sådan nogle ting, at det medfører store udgifter.

Vi er opmærksomme på artikel 4 i Rådets direktiv om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, som omhandler de personer, der ikke opfylder alle mindstekravene til uddannelsen. Den bestemmelse må vi kigge lidt